

[Socialministeren.]

„en sønderlemmende Kritik“ af disse Forslag, en Kritik, som har været tilbagevist adskillige Gange, bortset fra, at der selvfølgelig altid er Vanskeligheder ved at gaa over til noget nyt, baade til Forbud mod Overarbejde og Arbejdstidsforkortelse.

Der er altid Vanskeligheder. Men er der ingen Vanskeligheder for Befolkningen ved, at 148 000 gaar arbejdsløse? Er det ingen Vanskelighed? Det betragter man maaske som en Selvfølge, medens det at omorganisere lidt ved Erhvervslivet er fuldkommen haabløst. Saadan ser jeg ikke paa det, og jeg tillægger heller ikke denne Art Protester nogen væsentlig Betydning. De kommer jo altid, de kommer fra alle Lejre, saa snart man prøver paa at forandre ved det bestaaende. Naar jeg tænker paa, at Dansk Dampskibsrederforening i Forfjor, som jeg har nævnt, protesterede imod at ændre den vestjydske Skoleordning, ja, saa smiler jeg og spørger: Gud ved, hvor mange af Dansk Dampskibsrederforenings Medlemmer der aner noget som helst om, hvad den vestjydske Skoleordning er? Men disse fem ærede Foreninger møder altid op og møder ogsaa op i Anledning af disse Forslag.

Ikke desto mindre profeterer jeg, at den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti inden længe vil komme ind i en alvorlig Forhandling — hvis ikke det hele skal gaa i Stykker — om en Fordeling af Arbejdstid og om mange andre Spørgsmaal. Det er disse Spørgsmaal, jeg mener, man bliver nødt til at løse. Man kan ikke løse eller ordne Samfundsproblemerne ved Understøttelseslovgivning. Det forbavser mig, at den ærede kommunistiske Ordfører i den sidste Tid er blevet saa ivrig efter Understøttelseslovgivning. Det er formentlig, fordi han tror, at han nu kan fiske nogle Stemmer paa den Konto. Det er ikke, fordi det har noget med nogen principiel, endsige med kommunistisk Politik at gøre; det drejer sig om andet end at faa lidt større Almisser frem.

Til den ærede kommunistiske Ordfører (Munch-Petersen) vil jeg sige, at han har jo den konstante Bemærkning om ethvert Forslag, der fremsættes, at dette er et Nedsættelsesforslag, der overgaar de fleste af dem, man hidtil er blevet præsenteret for. Nu er denne ærede Ordfører meget ung af Aar, men han er dog ikke saa ung, at han ikke kan huske, at for to Aar siden havde vi overhovedet ingen Kriselovgivning. De første Aar, de Aar, da Venstres Regering sad, og de første Aar, jeg var Socialminister, havde vi overhovedet ingen Kriselovgivning,

heller ikke om Vinteren, vi fik det først fra Oktober 1931, og dette er den første egentlige Sommerkriselovgivning, man fra Oppositionens Side har erklæret sig villig til at forhandle om og gaa med til.

Den ærede kommunistiske Ordfører kan ikke tale om Nedsættelse i Forhold til de Forslag, vi har haft i Fortiden, for vi har ingen haft. Dette Forslag giver ca. 10 Mill. Kr. gennem bestemte Regler, og det har vi ikke haft noget tidligere Aar, undtagen i Fjor i Forbindelse med Juni-Forliget, ellers har vi aldrig kendt det. Men jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører for det kommunistiske Parti: Foretrækker han i Stedet for dette Forslag, at de arbejdsløse helt og holdent skal priggives til Hjælpekasserne, eller hvilken anden praktisk Udvej har han tænkt sig? For det er ikke tilstrækkeligt at staa herop og komme med en Række demagogiske Fraser, der skal gentages i „Arbejdsbladet“. Hvilken praktisk Udvej har han? Hvad vil han gøre for de arbejdsløse i Sommer? Det er det, der er Spørgsmaalet. Foretrækker han at stemme dette Forslag ned og henvise til Hjælpekasserne, der mange Steder ingen Penge har? Hvad vil det ærede Medlem? Vær saa venlig at besvare dette Spørgsmaal.

Den ærede Ordfører for det kommunistiske Parti var endogsaa i sit Demagogi saa langt ude, at han protesterede imod, at der i dette Forslag var en Indskrænkning af Hjælpen til dem, der havde dobbelt Beskæftigelse. I de Kredse, han mener at repræsentere, er der for Tiden en stærk Strømning oppe for at imødegaa enhver Form for Dobbeltbeskæftigelse, for at forhindre, at begge Ægtefæller har Arbejde, medens der gaar saa mange arbejdsløse. Medens jeg i al Almindelighed er imod denne Betragtning, fordi den rammer et bestemt Køn — den gaar ud over Kvinderne —, er jeg her gaaet til at sige, at naar begge samlevende Ægtefæller opfylder Betingelserne, kan Hjælp kun ydes een af dem. Det gaar den ærede Ordfører ogsaa imod. Det koster Penge alt sammen, og vi har ikke mange Penge.

Endelig sagde den ærede kommunistiske Ordfører, at efter den 30. September skulde efter min Opfattelse det sociale Problem være løst i Danmark. Det er den Slags Talemaader, som er grebet fuldkommen ud af Luften. Det ærede Medlem henviste til Bemærkningerne til Socialreformen. Nej, jeg vil netop sige, at efter den 30. September er vi efter min Mening færdige med at kludre med Understøttelsesproblemet; men saa begynder en hel Række af